

Slovenski dom

Stev. 4

V Ljubljani, petek 5. januarja 1940

Leto V

Francoske razlage o ozadju madžarskega obiska v Italiji

Poskusi za sodelovanje Nemčije, Sovjetov in Madžarske proti Romuniji

Ljubljana, 5. jan. o. Madžarski zunanji minister grof Czaky, ki je sredi odpotoval iz Budimpešte, je davi z rednim brzim vlakom ob 5.54 dopotoval v Ljubljano ter po običajnem postanku nadaljeval pot proti italijanski meji. Ker potuje ministru neuradno, mu naše oblasti v Ljubljani niso priredile pozdrava. Minister je potoval v navaden spalnem vagonu, spremlja ga edino njegov osebni tajnik.

Pariz, 5. jan. o. V francoskih političnih krogih obširno razpravljajo o potovanju madžarskega zunanjega ministra grofa Czakyja v Italijo. Madžarski državnik bo v Italiji ostal 10 dni, od tega dva dni v Benetkah, kjer se bo sešel z italijanskim zunanjim ministrom grofom Ciano.

Posvetovanjem med italijanskim in madžarskim ministrom pripisujejo Francozi velik pomen. Napovedujejo, da bodo posvetovanja veljala naslednjim trem vprašanjem:

1. Bodoče stališče obeh držav do Sovjetske Rusije in njenih morebitnih poslov v Podonavju in na Balkanu.
2. Morebitno tesnejše sodelovanje med Madžarsko in Jugoslavijo v omenjenem smislu.
3. Razmerje Italije in Madžarske do Balkana.

Kakor kaže, je sestanek v Benetkah posvečen zlasti vprašanju določiti vse potrebno o ohranitvi sedanjega stanja v Podonavju in južnovzhodni Evropi.

Tudi to pot kaže, da sta Nemčija in Italija glede teh vprašanj različnih misli. Francozi trdijo, da bo te dni dopotoval v Italijo maršal Goering ali kateri drugi od vodilnih nemških mož. Na kar bi se začela posvetovanja med Nemčijo, Madžarsko in Italijo. Nemčiji gre za to, da bi Madžarsko in Italijo pridobila za sodelovanje Madžarov pri morebitnem rusko-nemškem naskoku na Romunijo. Odvisno je to vse od stališča Italije.

V zvezi s temi prizadevanji in navzlic nemškimi preklonom trdijo v Parizu, da bo sovjetski zunanji minister Molotov v kratkem dopotoval v Berlin na posvete z nemškimi zunanjim ministrom Ribbentropom. Ti posveti naj bi se nanašali na bodočo pomoč Nemčije Rusiji na Finskem, kjer je sovjetska vojska zaradi nesposobnega vodstva in slabe organizacije v vedno večji zahtvi. Drugi namen te-

ga obiska pa naj bi veljal bodočemu skupnemu nastopanju Nemcev in Sovjetov v južnovzhodni Evropi, zlasti v Romuniji.

Bukarešta, 5. jan. o. Romunski kralj Karol bo danes, kakor poročajo uradno odpotoval na pregled romunske vojske, razvrščene po garnizijah vzdolž sovjetske meje v Besarabiji in vzdolž madžarske meje na Sedmograškem. Kraljevo nadzorstveno potovanje bo trajalo štiri dni.

Huda bitka na finskem bojišču pri Salli

Finci potiskajo sovjetske čete čez mejo

London, 5. jan. o. Vesti iz Stockholma pravi, da poteka severno od Salla huda bitka. Finske čete z vso srditostjo napadajo in potiskajo Sovjete čez mejo. Nobenemu tujemu dopisniku ni dovoljeno pristopovati tej bitki. Pri finskem vrhovnem poveljstvu je bilo mogoče zvedeti le toliko, da bodo na tem delu Sovjeti doživeli sličen poraz, kakor pred dnevi pri Suomalmiju. Na skrajnem severu pa vlada zaradi silnega mraza popolno ptišje. Sovjetska letala so včeraj in danes spet bombardirala Mannerheimove utrdbe. Bombardirala so tudi več finskih mest, niso pa povzročila pomembnejše škode in tudi žrtev ni bilo.

Finski poslanik v Londonu Grippenberg je častnikarjem izjavil, da se Fini bore na osmih frontah, da pa sovražnik nikjer ni ničesar dosegel. Grippenberg je pripomnil, da je prepričan, da so poročila finskega vrhovnega poveljstva skrajno točna, ker maršala Mannerheima dobro in osebno pozna.

Snočnje uradno poročilo finskega poveljstva se glasi: Današnji dan je na Karelijski ožini minul

precej mirno. Patrole so se udeleževale z obeh strani kakor tudi topništvo. Na vzhodni meji se položaj severno od jezera Ladoga ni spremenil. Na odesku Kuhmo je bil odbit sovražni napad, ki ga je podpiralo topništvo in tanki. V Suomalmiju smo nadaljevali s čiščenjem ozemlja ter je bilo ujetih 169 ruskih vojakov. V Rateju vzhodno od Suomalmija, se boji nadaljujejo, pravtako tudi v severnem delu bojišča pri Salli.

Snoči je pri pristanišču Koivisto pristal sovražen remorker. Topništvo z obalekih utrdb je takoj začelo streljati, naka je ruka posadka zapustila ladjo ter pobežala po ledu. Finska patrola je zaplenila vlačilec in ga ponoči potopila.

Dopisnik velikega lista »Socialdemokraten« na Finskem poroča, da sta dve sovjetski diviziji obkoljeni pri Aglajeviju. Položaj sovjetskih čet na tem področju je zelo slab. Spretni oddelki so odrezani od svojega zaledja in ne morejo dobiti hrane. Izgube sovjetskih čet so ogromne na vsem bojišču, če jih primerjamo z izgubami finske vojske. Pri Suomalmiju so Fini izgubili samo 100 ljudi, sovjetske čete pa okoli tisoč. Finska letala uspešno sodelujejo s smučarskimi četami pri razdiranju murmanske železniške proge. Vlak, ki je prevažal tanke čez most, katerega se je Fincem posrečilo porušiti, je padel v reko. Finski letalci so zadnje dni vrhli okoli milijon letakov na ozemlje Sovjetske Rusije, zlasti leningrajsko okrožje, kjer je zavladala huda lakota. Fini so tudi bombardirali sovjetska oporišča na otoku Oesel v Estoniji.

Italijanska sodba o sovjetski vojni moči

Rim, 5. jan. o. »Messaggero« prinaša daljši članek o sovjetski vojaški moči sprčo skušen na finskem bojišču. Te skušnje dokazujejo, koliko je vredna pravljica o silovitem ruskem vojaškem valjarju in o boljševiški vojni moči. Boljševizem je prve vojaške poraze doživel v Španiji od italijanskih legionarjev, zdaj jih doživlja od finskih smučarjev. Kaj si morejo pri teh porazih misliti v Angliji in Franciji, kjer so si toliko obetali od sovjetske vojske in od letalstva. Kdor pozna rusko vojaško zgodovino, se ne more čuditi sovjetskemu porazom. Od Petra Velikega dalje je Rusija doživljala na vseh bojiščih same poraze. Rusi niso nikdar mogli nikjer zmagati z lastno močjo v vseh teh 250 letih. Poljaki so jih premagali leta 1920, leta 1921 in 1925 so jih porazili Japonci. Zdaj pa jim zadajajo vsak dan hujše udarce Fini. Vse to priča, da sprememba oblasti ni odpravila organizatorne nesposobnosti, marveč jo je še stopnjevala.

Pomanjkljivosti sovjetskih motoriziranih oddelkov

Helsinki, 5. jan. AA. Havas: Finski vojaški strokovnjaki mislijo, da je motorizacija, glavna sila moderne vojske, velika slabost v sovjetsko-finski vojni. Na Finskem so Sovjeti vrhli v boj mnogo strojev. Na finski meji je 1000 tankov. Sovjeti pa so doživeli pomembne izgube in so tanki skoraj brez koristi na ozemlju, kakršno je finksko. Izdelava sovjetskih tankov je slaba. Te hibe pripisujejo sabotaži, zdi se pa, da so uspeh slabega dela posledice slabe strokovne sposobnosti sovjetskih tehnikov. Napredovanje sovjetskih motoriziranih čet na Poljskem se je slišalo več kilometrov daleč, tako so tanki škripali. Na Estonskem so prebivalstvu strogo prepovedali gledati prihod sovjetskih motoriziranih enot. Tam so morali mnogo tankov popravljati, ker niso mogli ne naprej ne nazaj. Pozneje so morali večino teh tankov zavreči. Tudi mostovi, ki naj rokuje s temi tanki, svoji nalogi ni kos. Tako trpi rdeča armada prav tako zaradi obilice teh neuporabnih strojev kakor zaradi pomanjkanja strokovnega osebja.

Euwe : Keres 4 : 4

Po osmi igri 4 : 4.

Po dosedanjih poročilih, sta dr. Euwe in Keres dozdaj odigrala že osem partij v dvoboju, ki sta ga začela na sveti večer. Osmo igro sta dokončala včeraj. Dobil je Keres in na ta način spet izenačil, kajti po sedmi igri je dr. Euwe vodil z eno točko naskoka. Vidi se, da bo odločitev padla šele proti koncu, kajti dozdaj je šlo obema enako in sta dosegla vsak po štiri točke. Razmerje je po osmem kolu torej 4 : 4.

Vremensko poročilo

Mojstrana: — 5, oblačno, 35 cm snega, pršič. Polzevo: — 7, zelo oblačno, 10 cm snega, pršič. Kofce: — 6, oblačno, 10 cm snega, 10 cm podl. Kurešček: — 7, oblačno, 8 cm snega, pršič. Pokljuka: — 4, megleno, 10 cm snega na 60 cm. Komna: — 5, oblačno, 5 cm snega na 115 podlage. Ribnica na Pohorju: — 9, jasno, mirno, 6 cm snega na 10 podlage, skakalnica uporabna. Peca: — 4, visoka megla, 10 cm snega na 50 cm.

Obsežna preureditev gospodarskega življenja v Nemčiji

Göring - vrhovni vodja nemškega vojnega gospodarstva

Berlin, 5. jan. o. Zaradi novih zahtev in potreb, ki izvirajo iz gospodarske vojne proti Nemčiji, je včeraj prišlo do pomembnih sprememb v vodstvu nemškega gospodarstva. Te spremembe so že dalj časa napovedovali.

Maršal Göring je včeraj prevzel v svoje roke vrhovno vodstvo vojnega gospodarstva in postal najvišja sila na tem področju. Da bi bilo sodelovanje v vojnem gospodarstvu čim popolnejše, bodo vse nemške državne oblasti, ki so prizadete na kateremkoli področju vojnega gospodarstva, poslane po enega zastopnika v vrhovni svet vojnega gospodarstva. Predsednik novega vrhovnega sveta vojnega gospodarstva bo maršal Göring, ki ga bo ob potrebi nadomestoval državni tajnik Körner.

Novi vrhovni vodja nemškega vojnega gospodarstva, maršal Göring, je takoj včeraj izdal več

pomembnih sklepov glede enotnega vodstva v nemškem gospodarstvu.

List »Stirileit« načrtuje prinašati članek državnega tajnika Körnerja, ki poglobljeva novo ureditev. Na prvem mestu poudarja, da je v Nemčiji prehod od mirnodobnega na vojni gospodarstvo bil izveden izredno hitro in lahko. Toda vseeno je treba nemškemu vojnemu gospodarstvu nuditi novih možnosti za izpolnitev, da bi Nemčija čim uspešnejše mogla kljubovati britanski zaporji. Zato so bili uvedeni novi ukrepi na naslednjih temeljih:

1. združitve najvišje gospodarske oblasti v rokah ene same osebe, ki daje poročila za strogo avtoritativno upravo vojnega gospodarstva;
2. najtesnejše sodelovanje vseh oblasti, uradov in ustanov pri vojnem gospodarstvu;
3. disciplina in sodelovanje vsega naroda.

Voščilo dr. Mačka za srbski božič

Belgrad, 5. jan. m. Podpredsednik vlade dr. Vladko Maček je Srbom pravoslavne vere takole voščil pravoslavne božične praznike: »Bratje pravoslavni Srbi! Spet prihajajo svetli prazniki rojstva Sinu božjega. To leto smo tudi mi hrvatski katoličani, kakor jih boste vi, pravoslavni Srbi, proslavili te dni v mnogo veselejšem in mirnejšem razpoloženju, kakor pa je bilo to prejšnje leto. Praznovali smo, praznovali bomo te dni v slovesnejšem in mirnejšem razpoloženju zato, ker smo pred nekaj meseci odstranili težko moro bratškega razdora, ki bi bila kmalu postala naša skupna nesreča.

Sporazum, ki smo ga sklenili Hrvatje, ne bi bil mogoč, če ne bi bil že nekaj let narod srbski

in hrvatski ponovno v težkih razmerah pokazal najodločnejšo voljo, da konča bratomorni boj. Sin božji se je rodil, da prinese vsem ljudem mir ter je zato tudi srbski in hrvatski narod pripravil sebi božični mir v svoji hiši. Ta mir v lastni hiši nam je najlepše zagotovilo, da bo, kar se nas tiče, spoštovan naš mir tudi od vsakega tretjega.

Pri tem, ko voščim, mislim v prvi vrsti na tiste, ki so lansko leto pred božičnimi prazniki skupno z nami Hrvati šli na volitve in prvi podarili veliko misel narodnega sporazuma, kakor tudi tistim, ki so to misel pozneje odkritosrečno, z vsem srcem in dušo sprejeli. Želim, da bi veliko delo, ki je začeto, bilo dokončano v srečnejšo našo skupno bodočnost. Mir božji! Kristus se je rodil! — Dr. Vladko Maček.

Nj. Vis. kneginja Olga vabi mesta, naj pomagajo siromakom

Nj. kralj. Vis. kneginja Olga, predsednica jugoslovanskega »Rdečega križa« in predsednica akcijskega odbora za zimsko pomoč siromakom v Belgradu, je včeraj poslala vsem jugoslovanskim mestnim občinam tale toplo pisani poziv, s katerim jih vabi, naj sodelujejo pri zimski pomoči za reveže in siromake:

„Mestnim občinam kraljevine Jugoslavije!“

Kot predsednica akcijskega odbora za zimsko pomoč v Belgradu sem želela z vso dušo, da tako belgrajski kakor tudi reveži ostalih mest v naši domovini ne ostanejo v težkih dneh zime brez najpotrebnejših sredstev za življenje. Zaradi tega je moja želja, da se izkaže ta zimsko pomoč v naši lepi državi s prispevki države, občin, podjetij in imovitejših meščanov vsakemu siromaku in vsaki rodinji brez sredstev. Na ta način bomo pokazali zavest solidarnosti z vsemi našimi sožigljani v današnjem času, ko je ta solidarnost najpotrebnejša. Pričakujemo, da se bodo temu pozivu odzvali vsi plemeniti ljudje ter da bodo prispevki za siromake po naših mestih v vsej državi čim

obilnejši in da bo tedaj hvalečnost v srcih naših revežev, ki ne bodo prepuščeni sami svoji težki usodi, vse toplejša do vsake humane in plemenite geste njim v korist. S tem, da dokazemo sočutje ob nesreči svojih bližnjih in ljubezen napram soljudem, bomo okrepili skupno moralno moč našega naroda v današnjem času ter dobili vedrejšo pogled na bodočnost. V tej želji je potrebno, da se akcijski odbor za zimsko pomoč, ki obstoji v Belgradu, razširi in tako razširjen prevzame skrb za reveže v vseh naših mestih. Odboru bo dana ta možnost, ako se v vseh naših mestih ustanove odbori za zimsko pomoč, ki bodo z akcijskim odborom za zimsko pomoč kraljevine v Belgradu stopili v zvezo, da bi se ta široka in plemenita akcija za podpiranje siromakov čim bolj in čim širše lahko izvedla.

Naj nam pomaga Bog pri tem stremljenju!

Olga.

Ni dvoma, da se bodo tej plemeniti iniciativi, ki je izšla s tako visokega mesta ter razodela tolikšno razumevanje za pomoči potrebne, z veseljem odzvale ter zastavile vse sile, da bodo olajšale težave razmere, v katerih so najsiršašči in najbolj mrzli zimskih dneh!

Vesti 5. januarja

Ameriške oblasti so zaplenile nemški parnik »Friedrich Pauline« (6000 ton) v Montrealu. Njegov tovor je bilo olje, ki je veljalo nad četrt milijona dolarjev.

Angleški poslanik v Združenih državah je imel včeraj v Chicagu govor, v katerem je poudaril, da bodo Nemci najbrž pričeli še to spomlad z veliko ofenzivo in da bo to konec sedanjega režima.

Drugi največji nizozemski parnik (28.000 ton) »Staatendam« so vzeli Holandci iz prometa. Stirje finski parniki, katere so angleške oblasti izpustile, so prispeli v Amsterdam.

Predsednik poljske vlade general Sikorski je imel govor, v katerem je dejal, da bo zgodovina obsodila tiste, ki so krivi poljske nesreče. Glavni vzrok za uničenje Poljske, je bilo delo prejšnje poljske vlade. Nauke iz zgodovine je treba upoštevati, zlasti pri delu za obnovo velike poljske države.

Angleška vlada bo v kratkem izdala vse uradne listine o poteku pogajanj med Anglijo in Francijo ter Sovjeti. Iz njih bo razvidno, da so boljševiki zahtevali, naj jim Anglija in Francija pustita proste roke glede malih narodov v severni in južnovzhodni Evropi.

Sovjetski poslanik v Londonu zavrača vsa poročila o tem, da Sovjeti bombardirajo Helsinki in druga finska mesta. Morda mož verjame uradnim izjavam iz Moskve, da se Sovjeti ne vojskujejo s Finko...

Še ta mesec bo prispelo na Finko 400 modernih ameriških letal in 400 ameriških pilotov-prostovoljcev.

Tretji oddelk švedskih prostovoljcev je prispel na Finko, med njimi se nahaja tudi najboljši švedski vrvak v plavanju Björn Borg.

Vsi poljski letalci, ki so pobegnili iz zasedenega poljskega ozemlja po Nemčiji in Rusiji, bodo ustanovili v Franciji poseben zbor. Letalcev je okoli 500 in bodo vsi šli na finksko bojišče vojskovati se proti Sovjetski Rusiji.

Večje število finskih častnikov je priletelo v Anglijo. Odpeljali bodo s seboj angleška letala, ki so bila naročena od finske vlade.

Madžarska policija je odkrila skrivno organizacijo, katere naloga je bila s silo boriti se proti madžarskim narodnim socialistom.

Na prihodnjem zasedanju angleške zbornice bodo trgovskega ministra vprašali, ali je vlada kaj storila, da bi se trgovina med Anglijo in balkanskimi državami ojačila. Stavili bodo tudi posebne predloge.

Za uspešno vojskovanje proti Fincem bi bili edino usposobljeni Rusi, ki žive v pokrajinah ob finski meji. Ti so pa premalo zanesljivi, ker poznajo Fince in vedo kakšen red je vladal tam. Zato bi v skupinah bežali iz rdeče vojske in jih je torej sovjetsko poveljstvo moralo namoestiti z napol divjimi vojaki iz azijskih plemen — piše vodilni londonski dnevnik »Times«.

Nemčija bo vsakega Francoza ali Angleža smatrala za sovražnika, če bo šel kot prostovoljec na Finko. To je čisto nekaj drugega kakor sodelovanje nemške divizije »Condore« v španski vojni. Tam je šlo za državljansko vojno in je bile umešavanje upravičene, na Finskem pa ne. Tako sodijo po poročilih švicarskega tiska odločujoči nemški krogi...

Do hudih poplav je prišlo te dni na Portugalskem in v Južni Španiji.

Holandsko časopisje poroča, da so Nemci začeli posredovati za poravnavo nasprotstev med Italijo in Sovjeti. Italijo hočejo prepričati, da Rusija nikjer ne goraja njenih koristi in njene varnosti. Zdi se pa, da to posredovanje ni rodilo uspeha, kakor priča odhod italijanskega poslanika iz Moskve.

Angleško mornariško ministrstvo razglasa, da bodo zdaj začela veljati določila za zasedbo trgovskih ladij, pripadajočih zasebnim družbam v kolikor bodo to zahtevale potrebe za prevoz vojnega materiala.

Nemski listi odgovarjajo na govor predsednika Roosevelta in pravijo, da se Nemčija bori za isti cilj kakor ga je omenil Roosevelt, namreč za nov politični gospodarski red na svetu. — Vprašanje je le, če si Nemčija in Amerika ta red enako zamišljata.

Pri čedadu v italijanski Beneški Sloveniji se je utrgala ogromna ekala in podrla tri hiše. 11 ljudi je pokopanih pod razvalinami.

Madžarski državni urad za statistiko je izdal poročilo, ki pravi, da je vseh Madžarov na evetu 12.263.000. Od tega 9.000.000 na Madžarskem, drugi eo v tujini. V Jugoslaviji jih je po madžarskih izkazih 580.000 (dejansko jih je kakih 100.000). Štetje je ugotovilo, da je zadnja leta na Madžarskem več smrti kakor rojstev, in da na 1000 ljudi pride 19 rojstev, pred 50 letimi pa jih je prišlo 45.

Gospodarska pogajanja med Madžarsko in Francijo se bodo začela te dni v Parizu.

Italijanski minister za javna dela je včeraj slovesno začel gradnjo velikanskega jezusa na ustju reke Adde v Comskem jezeru. Tam bodo postavili eno največjih italijanskih elektrarn.

Japonsko odposlanstvo za pogajanja z Rusijo je dopotovalo v Moskvo in bo danes sprejeto pri zunanjem ministru Molotovu.

Voditelj bolgarskega trgovskega in političnega odposlanstva v Moskvi, polkovnik Božilov, je bil včeraj sprejet pri Stalinu. Pravijo, da bo nova trgovska pogodba med Sovjeti in Bolgarijo podpisana že danes.

Švedsko časopisje je začelo silovito napadati komunistično stranko, kateri dokazuje, da njeni člani za plačilo vohunijo v korist Sovjetov — kakor pri nas in povsod. Posebno živahni so komunistični vohuni na severnem Švedskem vzdolž finske meje.

Vsi pešci v Parizu bodo odslej morali na vidnem mestu nositi ponoči električne svetilke in jih prižigati, kadar bodo hodili čez cesto.

=====

Igralska družina »Zlana« v Smarju pri Ljubljani bo priredila jutri (6.) Meškovo dramo »Pri Hrastovih« ob 3 popoldne v tukajšnjem Prosvetnem domu — in ne na Grosupljem, kot je bilo objavljeno v »Domoljubu«.

Nekaj lanskeletne celjske statistike

Celje, 4. januarja.

Suhoparne številke, ki smo jih v glavnem dobili iz statistik posameznih uradov v Celju, bodo zanimale javnost, saj so nekako merilo javnega življenja v mestu.

V preteklem letu se je rodilo v Celju 872 otrok, od teh 422 dečkov in 430 deklic. Starši več kot polovice (485) otrok so bili iz tujih župnij, 387 otrok pa iz celjske fars. Če primerjamo leto rojstev s številom rojstev lani, vidimo, da se je število rojstev zvišalo za 66. Župnija sv. Danijela je druga največja župnija v lavantinski škofiji. Če primerjamo število rojstev z njenimi enakimi, ali nekoliko manjšimi župnijami, lahko trdimo, da je število rojstev v celjski župniji sorazmerno večje, kakor v drugih župnijah. — V preteklem letu je umrlo v Celju 483 ljudi, in sicer od teh 271 celjskih faranov in 215 tujcev. Od teh je umrlo 256 moških (141 Celjanov) in 230 žensk (130 Celjank). Poročila sta se 202 para.

Tujski promet je nazadoval

Evropski dogodki so vplivali tudi na tujski promet v Celju, ki je letos precej nazadoval. V preteklem letu je obiskalo Celje 12.776 tujcev, med temi 1654 inozemcev. Leta 1938 je obiskalo Celje 13.788 tujcev, med temi 2468 inozemcev. Lani je torej obiskalo Celje 814 tujcev manj kot predlanskim. Ako pregledujemo statistiko tujkega prometa v Celju sploh, opažamo, da vsako leto obišče nekoliko manj tujcev naše Celje. Leta 1936 je obiskalo Celje 13.542 tujcev, l. 1937 pa 13.203.

Društveno življenje

Je v Celju zelo živahno. Vsega skupaj imamo 131 društev. V preteklem letu je bilo na novo ustanovljenih 10 društev, od teh 6 prosvetno-kulturnih, 2 stanovski in eno zasebno društvo. V Celju imamo 33 prosvetno-kulturnih društev, 8 telesno-vzgojnih, 1 humanitarno, 8 narodno-obrambnih, 5 sportskih, 4 zabavna, 1 kolesarsko, 8 gospodarskih, 8 mladinskih organizacij, 38 stanovskih organizacij in 4 prostovoljne reševalne in gasilske čete.

Celjani radi jedo meso

Prav zanimive so tudi številke, ki smo jih dobili v mestni klavnici. Človek skoraj ne bi verjel, da smo Celjani tako vneta za meso. V preteklem letu so v klavnici zaklali 129 bikov, 927 volov, 1285 krav, 291 telic-jalovk, 2449 telet, 3508 prašičkov, in eno ovco. Le konjskega mesa Celjani ne jedo več, odkar nimamo v Celju več konjskega mesarja. Pa to še ni vsi. V Celje je bilo v preteklem letu uvoženega mesa in mesnih izdelkov: 13.214 kg govedine, 100.362 kg teletine, 161.607 kg svinjine, 2763 kg svinjske slanin, 11.477 kilogramov suhega mesa, 1153 kg suhe slanin, 4920 kg klobas in salam, 2347 kg mesnih konzerv, 5941 kg rib, 95 kg divjačine, 265 kg perutnine, 10.282 kg masti, 2795 kg soljene slanin. Seveda je vse to, kar je, znano. Kar so Celjani prišmugljali, ali bolje rečeno »skrivaj pojedli«, to so neznane številke. Prav tako je bilo uvoženega več soljene slanin, ker se od 1. aprila zaradi ukinitve užitnine na mestni občini ni več vodila statistika.

Se nekaj števil

Bralce bodo morda zanimale še naslednje številke: v preteklem letu smo v Celje uvozili 6200 vagonov premoga, 2910 sežnjev drv, od katerih je bilo 450 sežnjev uvoženih neposredno od kmetov, 2460 sežnjev za od trgovcev. Moke smo uvozili okrog 480 vagonov, sladkorja okrog 120 vagonov, sadja 14 vagonov, med temi največ češpeli in jabolk za kuhanje žganja, 240 vagonov raznega predelanega železa in pločevine; za 1.200.000 din je bilo uvežene konfekcijske obleke, dalje okrog 43-tisoč parov čevljev, okrog 50 vagonov krompirja, od teh 25 vagonov z železnico, ostalih 30 pa neposredno od kmetov. 160 vagonov tekstilnih surovin (bombažna preja, krompirjev škrob, razne barve, kemikalije, preje in olja), okrog 40 vagonov bencina in petroleja, okrog 150.000 kg manufakturnega blaga. Te številke so sicer povprečne, a so kolikor toliko natančne. Razumljivo je, da je bilo mnogo tega blaga zopet izvoženega iz Celja raznim trgovcem v bližnji in daljni okolici, zlasti Savinjski dolini.

Lani so Celjani za tobak porabili 13.643.125 din in 180.200 din za cigaretni papir.

Kriminalna statistika

Kriminalna statistika vsakega kraja je mnogokrat tudi zrcalo javnega življenja. O Celju tega ne moremo reči, kajti če bi zasledovali številne zločine, umore, vlome, tatvine in druga kazniva dejanja, lahko z gotovostjo trdimo, da je Celje kot zemljepisno središče Slovenije postalo nekako »priebežališče grešnikov« — saj se je večina zločincev zatekla v Celje ali pa vsaj v bližino Celja. To je razumljivo. Savinjska dolina je precej bogata, odnosno vsaj za tako jo proglašajo. Zato se lopovi prav radi klatijo prav v teh krajih, kjer lahko »kaj dobe«. V preteklem letu sta bila na področju mestne občine dva roparska umora in sicer v Medlogu pri Celju. Število zločinov in

prestopkov iz koristoljubja je bilo preteklo leto manjše kot leta 1938. Leta 1938 je bilo izvršenih 301 tatvina s 151.212 din skupne škode, lani pa 283 tatvin v skupni škodi 220.889 din. Poleg tega je imela policija 352 različnih kazenskih prestopkov, ki jih še nismo omenili. Požarov je bilo v preteklem letu 8 s škodo 218.400 din. Požari so nastali večinoma po nesrečnem naključju.

Življenje je izgubilo v preteklem letu po lastni in tuji krivdi 19 oseb: 10 po nesrečnem naključju, 7 samomorov in dva umora. Leta 1938 je bilo 5 samomorov, torej dva manj kot lani.

Vince je sladko - teče prav gladko

Prav nič ne zaostaja Celje tudi v uporabi alkoholnih pijač. Na področju celjske mestne občine je bilo v preteklem letu konzumiranega 6360 hektolitrov vina, 2640 hl piva, 630 hl opojnih pijač (žganje, konjak, liker) in 1750 hl sadjeva.

V Podbrezjah na Gorenjskem je odšla po večno plačilo 66letna Marija Jeglič. Vsa verna in skromna je živela le Bogu in domu. — Naj ji sveti večna luč!

Ljubljana od včeraj do danes

Ves dan, prav do poznih nočnih ur je včeraj pomalem snežilo. Sneg je spet malo bolj pobelil Ljubljano, padlo pa ga ni mnogo. Kljub temu, da je ponoči prenehal, pa temperatura ni znatneje padla, le nekoliko stopinj pod ničlo je prišla. Nebo je ostalo oblačno in ni dvakrat reči, da ne bi danes spet začelo snežiti. Od novozapadlega snega si obetajo nekaj zaslužka ljubljanski brezposelni. — Precej se že pozna, da se je dan podaljšal, čeprav pravi ljudski izrek, da se po Novem letu dan podaljša za toliko, za kolikor se petelin prestopi čez hišni prag. Zdaj bo vsak dan daljši, in zjutraj vselej precej svetlejši.

Tistim, ki pobijajo draginjo

Toliko je govora o ukrepih in uspehih akcije za pobijanje draginje in nepošteno dvigovanje cen, izjave izhajajo in strokovnjaki pripovedujejo svoja mnenja — zaleže pa vse skupaj nič, ker stvari poklicani, kakor vse kaže, ne jemljejo niti dovolj resno, kaj šele energično! Pred očmi pravice, reda in skrbni za blaginjo občanov in državljanov iz dneva v dan rastejo cene. Po zgledu tistih, ki so bili kolikor toliko upravičeni, da so dvignili cene nekim predmetom — in teh predmetov je prav gotovo nekaj — so zdaj začeli dvigati cene tudi tisti, ki zato nimajo nobene upravičenosti in nobene utemeljitve, ki bi utegnili koga vsaj toliko prepričati, kolikor je za nohtom črnege. Vsak pa najde pred javnostjo ter pred pravico, ki si ne vé in ne more pomagati, že kakšen izgovor, ki je dober tudi, če ga pes na repu prinese.

Dan za dnem beremo taka opravičila in utemeljevanja, ki pa pogosto nikogar ne morejo ganiti ali ga vsaj na pol prepričati. Vsi ti se zvito in iznajdljivo izgovarjajo na draginjo, ki jih je zdaj zadela in na težke razmere, v katere so zašli — pri tem pa lepo sami dvigajo cene predmetom, ki bi po vseh razlogih morali ohraniti stare cene! S splošno stisko se okorišajo in pri tem delajo lepše dobičke kakor kadarkoli prej!

Med drugimi so sedanjí čas zadregle izrabili tudi lastniki mineralnih vrelcev, ki so povišali ceno mineralni vodi pri steklenicah po 10 desetink in 14 desetink za 20 par, pri steklenicah za 5 desetink pa za 15 par! Že na prvi pogled vidimo, da količina zdravilne vode za to povišanje ni merodajna, niti važna! Kaj pa je potem vplivalo na povišanje? Voda teče menda zdaj prav tako kakor je prej, steklenice je tudi še dovolj — pa menda vendar niso zvišali cene zato, ker bi morali oskrbovati svoje uslužbence z zajtrkom, s kosilom in z večerjo?

Pa to seveda ni edini slučaj. Dokler se bo dogajalo, da bo strokovnjak in izvedenec našel ter »utemeljil« celo večje stroške kakor tisti, ki so ga oblasti zaradi dvigovanja cen poklicane na odgovor, se pri nas v tem pogledu ne bo prav nič izboljšalo. »Pobijanje draginje« in »zatiranje spekulativnosti« bo le nedolžna fraza, udarec po vodi in igračkane, dokler odgovorni teh resnih zadev ne bodo vzeli drugače v roke in nastopili kakor treba. V sedanjem stanju pa se za vsakega takega grešnika dobi opravičilo v stroških in v hudih časih ali kakorkoli že! Vsa »borba« bo pesek v oči malemu človeku tako dolgo, dokler tudi pri nas ne bodo odgovorni zares mahinili po nepoštenih ljudeh, pa naj ti že sede za pultom v trgovini ali pa za pisalnimi mizami po raznih uradih in oblastih! Le takrat, kadar bodo odgovorni uporabili drakonske ukrepe kakor so jih drugod po poštenem, v vsakem pogledu urejenem svetu, v Nemčiji, v Italiji in drugod — zadnjič smo brali, kaj so z »divjačjo« napravili v Bolgariji — takrat bomo lahko zaupali v resno voljo, da bi se razmere izboljšale! Takrat šele, pa nič prej! Preganjanje v sedanjí obliki —

Vlomilci odnesli za 13.000 din gotovine in za 5000 din blaga

Maribor, 4. januarja.

V Spodnji Koreni je bil izvršen velik vlom, s katerim je oškodovan gostilničar in trgovec Stanko Ftič za skoraj 20.000 din. Vlom so izvršili neznanici v njegovo trgovino v Spod. Koreni na samo novoletno noč. Ftič se je podal s svojimi silvestrovat v pol ure oddaljeno vas, svojo gostilno pa je zaprl ter je ostavil hišo, v kateri se nahaja tudi njegova trgovina. Čisto prazno. Šele proti jutru so se veselili silvestrovalci vrnil spet domov, opazili pa niso ničesar sumljivega. Potem so se podali k počitku in šele zvečer se je gospodar razgledal okrog hiše. Pri tem je presenečen opazil, da je okno na trgovini odprto, železno omrežje, s katerim je bilo zavarovano proti nezadržanemu obisku, pa je s pomočjo dolgega trama izravnano. V zli slutnji je vstopil v trgovski lokal ter videl tam pravo razdejano. Vlomilci so razbili blagajno, iz katere so mu pobrali 13.000 din gotovine ter so se nato založili z raznim blagom v skupni vrednosti 5000 din. S plenom so neopaženo pobegnili ter ni najti za njimi nobenih sledov. Trgovec je šele naslednjega dne javil orožnikom, kar je seveda preiskavo precej otežilo.

kakor so pokazali rezultati doslej — pa je »hudo-mušnica«, ne pa resno delo!

Mrzli val se je poleg

Predvčerajšnjim je temperatura padla, dobili smo sneg, ki je danes dopoldne začel znova. V Ljubljani smo imeli davi — 4 stopinj Celzija, pa je temperatura naglo zlezla do ničle. Maribor je bolj mrzel; tam imajo še zmeraj — 11 stopinj Celzija. Zagreb in Belgrad sta ostala pri včerajšnji temperaturi: — 15 stopinj Celzija. Sarajevo si je od včerajšnje rekordno nizke temperature opomoglo toliko, da je danes prišlo na — 21 stopinj Celzija. To pa je seveda še vedno hud mraz, buji kakor smo ga letošnjo zimo doslej kdakoli imeli v Ljubljani. Tudi v Primorju je postalo nekoliko gorkeje. Na Rabu so davi imeli — 1 stopinjo, v Splitu + 1 stopinjo, prav tako pa tudi v Dubrovniku. Zadnje dni so v Dalmaciji mnogi nevarjeni ljudje kar pošteno zmrzovali. Take temperature tam niso bogve kako pogoste.

Smrtna žrtev pijanske podivjanosti

V ljubljansko bolnišnico so včeraj pripeljali delavca iz Zalega loga (tam pri Škofji Loki), Jakoba Potočnika. Zdravniki so ugotovili, da je imel prebito lobanjsko kost in da se ga je lotilo možgansko vnetje. Potočnik je ležal nekaj časa doma, ni še natančno znano, kdo je prav za prav kriv, da ga pravi čas niso poslali v bolnišnico, kjer bi mu skrbni zdravniki nemara še utegnili pomagati — tako pa je bil prepeljan prepozno, kakor so žal morali ugotoviti.

Jakoba Potočnika je v znani gostilni v Kokri neki pijani, živinski rogovilež udaril s sekuro po glavi. Včeraj sta z njim prišla brat in sestra, ki bi ga bila vzela danes s seboj, ker so jima zdravniki morali sporočiti, da zanj žal ni nobenega upanja več. Stanje pa se mu je čez noč toliko poslabšalo, da je davi ob tričetrt na sedem izdihnil.

Vse premilo menda sodijo pri nas ubijalcem ali kaj, da se še zdaj dobe živinski ljudje, ki brez pomiselnosti ubijajo, kadar jih zgrabi malo večja jeza! Menda si mislijo tako na tihem — na smrt ne bodo, nekaj let bom dobil — pa si ohlade jezo z ubojem. Zalostno je to, da moramo v kroniko od časa do časa še zmeraj zapisati take dogodke, ki delajo sramoto našim krajem!

V gozdu je padel hlod na nogo Frantarju Francu, zidarju iz Zgornjih Brnikov. Frantarja, ki mu je hlod zlomil nogo, so morali prepeljati v ljubljansko bolnišnico.

Krava je z rogom sunila v oko Hrena Franca, posestnika iz Zagorice.

S konja je padel trgovski pomočnik Dolžan Franc iz Tržiča; zlomil si je roko.

Svinec je briznil pri delu v oko instalaterskemu vajencu iz Ljubljane, Milanu Plečku. Sankal se je Tone Tepina, sin železničarja iz Ljubljane, pa so mu sanke spodričile ob koreni, da je odletel in se tako nemilo podrsal po zadnji plati života, da je moral v bolnišnico.

Rezervne oficirje (pešadije, artilerije, konjenice in inženirje), ki stanujejo v Ljubljani in bližnji okolici pozivamo, da se zglase dne 5. t. m. od 17 do 19 in 8. 9. in 10. jan od 18 do 19 v društveni sobi pododboru Zdrženja rezervnih oficirjev v »Zvezdic, II. nadst., Kongresni trg, kjer jim bo sporočena važna naredba komande dravske divizijske oblasti. — Pododbor Ljubljana.

Roparski napad na 72 letnega starčka

Kamnik, 5. januarja.

Daleč naokrog znani posestnik Rebolj Jože iz Vodic pri Kamniku se je te dni napotil na sejem v Mengeš z namenom, da tam kupi vola. S seboj je vzel 3.500 din gotovine, ker je vedel, da mu bo to zadostovalo tudi za boljšega vola. Ogledoval si je živino po sejmu, kupil pa le ni nič, ker se mu je živina zdela predraga. Okrog pol 3 se je podal domov brez vola.

Na sejmu v Mengešu je moral biti tudi nekdo, ki je Rebolja dobro poznal in vedel tudi, da ne hodi na sejem s praznim žepom. Najbrž ga je po sejmu zasledoval in tako tudi zanesljivo vedel, da Rebolj ni nič kupil, ali z drugimi besedami, da ima še ves denar, kar ga je prinesel od doma, pri sebi. Tudi od sejma proti domu mu je neznanec najbrž sledil. V gozdu med Vodicami in Žejami pa ga je neznanec že pričakal in ga s topim predmetom udaril po obrazu. Možakar se je opotekel in padel, ni se pa onesvestil. Tako je prav dobro videl, kakšen je bil njegov napadalec. Bil je to približno 22letni fant, precej šibke postave. Ko je udaril s topim predmetom Rebolja po obrazu, mu je segel v telovnik in vzel ves denar — dva jurja in petnajst »metuljev«.

Verjetno je, da je neznanec po drugi poti s kolesom prehitel Rebolja in ga kar s »metulko« od kolesa udaril po obrazu.

Na vse mogoče načine sleparijo

Maribor, 4. januarja.

V kakšne sleparske zanke se dajo vletati večini ljudje, je prav nazorno pokazala danes dopoldne na okrožnem sodišču razprava, pri kateri se je zagovarjal zaradi igre na slepo srečo 42letni trgovec Avgust Cerič iz Celja. Dne 24. aprila lani je bil v Ptujju semeni, na katerem se je pojavil tudi obtoženec z neko napravo za hazardno igranje. Ta naprava je obstajala iz šestih kegljev, ki so imeli na svojih šestih straneh vžgane pike od 1 do 6. Te kgle je igralce postavil na rdeč prt z modrimi in belimi številkami. Igra je sedaj obstajala v tem, da je igralec kgleje prevrnil ter so se potem vse številke, ki so se pokazale na gornji strani kegljev, seštele. Če je vsota teh števil odgovarjala eni modrih števil na rdečem prtiju, je dobil igralec predmet, ki se je nahajal na dotični številki. Če pa je vsota pikke pokazala število, ki je bilo na prtju zabeleženo z belimi številkami, pa je igralec izgubil svoj denarni vložek za igro. — Cerič je imel s to napravo lepe »uspehe«, saj je Vindiš Rudolf že izgubil 540 din. Potem ga je Cerič pregovoril, da je igral za vložek 30 din za ves svoj izgubljeni denar. Dogovorila sta se, da bo Vindiš, če zadene belo številko, dobil nazaj vse, kar je izgubil. Vindiš je res prevrnil kgle tako srečno, da so sešete pikice pokazale bele številke, kar so potrdili tudi okoli stoječi gledalci, toda Cerič je enega izmed kegljev tako spretno in naglo obrnil, da se je igra spet spremenila v njegov prid. Vabil je potem Vindiša, naj igra naprej, toda ta je raje šel po stražnika, ki je aretirat Ceriča ter mu njegovo napravo za igranje zaplenil. Ko je stražnik vodil Ceriča na policijo, mu je ta skrivaj vtičnil v roko bankovec za 100 din ter ga na ta način skušal podkupiti. — Cerič je bil danes obsojen na 1 mesec in 10 dni zapor ter 300 din denarne kazni pogojno na 2 leti.

Večerni kamniški avtobus ne vozi

Po ukinitvi večernega vlaka na kamniški progi z odhodom iz Kamnika ob 20 je vozil zadnji vlak iz Kamnika že ob 17, kar je bilo za turiste in izletnike zelo neugodno. V nadomestilo za izgubljeno vlakovno zvezo pa so imeli turisti na razpolago večerno avtobusno zvezo »Peregirinevega« avtopodjetja z odhodom iz Kamnika ob 19 in s povratkom iz Ljubljane ob 23.30. Ker je bila v decembru spet vzpostavljena večerna vlakovna zveza v zimskem času med tednom odveč in jo je podjetje s ponedeljkom 8. januarja ustavilo. Seveda pa bo zaradi občinstva, ki ob teh dneh obiskuje opero in dramo, večerni kamniški avtobus vozil še ob sobotah in nedeljah po dosedanjem voznem redu.

Najina ljuba, dobra mamica

MARIJA OČAKAR

je danes odšla k Bogu.

Truplo ljubljene umrle počiva v Medvodah, odkoder jo prepeljemo v soboto, dne 6. jan. 1940 v Ljubljano. Pogreb se bo vršil istega dne ob 4 popoldne z Gosposvetske ceste 12 na pokopališču k Sv. Križu.

Ljubljana - Medvode, 4. januarja 1940.

Anica in Minka Očakar, hčerki.

Soapyjeva družba se je sešla — kakor po navadi — tudi tisti dan, ko je bil Rocky obsojen na smrt. Zdelo se jim je, kakor da sanjajo. Ves čas med razpravo so vsi na tihem pričakovali, da se najstrašnejše le ne bo zgodilo in da bo Rocky le kako odnesel celo glavo.

Ko so ta dan pršli v klet, ni bilo treba Soapyju nič praviti. Vsi so že vedeli, da se je zgodilo tisto, česar niso hoteli verjeti. Bili so pobiti in tihi, nihče si ni drznil ziniti besede.

V brlogu je bilo zadušno mirno, težko, dušljivo. Zdelo se je, da bodo ponoreli, če bodo še kaj dolgo čakali. Nazadnje je Bing besen planil v sredo, udaril s pestjo po zaboju, ki jim je bil za mizo, da ga je zabelelo, ter je zavpil: »Kaj čakamo? Kaj čakamo, Vas vprašam? Zdaj je treba migati. Skušajmo ga rešiti. Dosti nas je in skušnje imamo!«

To je bila samo bežna, neresna misel. Tovariši so zmajevali z glavami, nekdo ga je vprašal skoraj posmehljivo: »Da, rešiti. Pa kako?«

Bing ni več odgovarjal. Takoj, ko je bil stresel svojo ježno žalost, je videl, da je bleknil neumno in nemogoče reč. Sklonil je glavo, se vgriznil v ustnice in izginil nekam v ozadije.

Začeli so se razhajati. Preden so se ločili, se je Soapyju zdelo, da jih mora potolažiti. Zato je dejal:

»Boste videli! Rocky pojde na električni stol, kakor da seda v baru Honolulu v naslanjač k igri. Še cigaro bo kadil, če mu jo bodo dali...«

Angeli garjevih lic

Roman s slikami

57

Nihče mu ni odgovoril. Kako bo, so vedeli vsi.

Vedeli so tudi, da Rockija ne bo več...

Ko so odhajali, je marsikateri prisegal, da se bo maščeval za to nad vsemi, ki so krivi Rockyjeve smrti, smrti velikega, največjega junaka, kar jih je kdaj rodilo mesto.

Fantiči so prav sodili. Rocky je bil vever in vesel in brezbrizen do zadnjega.

Dan, ko mu je bilo sojeno, da pojde na stol, se mu ni zdel nič posebnega. Polotila se ga je bila nekaka čudna lahkost, da se mu ni zdelo vse skupaj nič posebnega. Samo majhna skrb ga je prevzemala zdaj pa zdaj, taka, kakor skrb, da moraš pred večer na vlak, katerega ne smeš zamuditi.

Nekaj ur prej, kakor je bila določena umrtitev, se je šalil z ječarji, ki so se mu tuidili. Bili so vajeni obupavanja, razbijanja, joka. To so bile vendar ure, ko je vsak človek ostal na svetu čisto sam s svojo strašno resnico: da bo treba iti.

Rocky jim tega niti omenil ni. Ko je videl, da se drže čudno in pobito, je dal poklicati ravnatelja in mu dejal:

»Ali je res, da mi izpolnite zdaj vsako željo?«

Ravnatelj je potrdil in vprašal:

»Kaj bi radi?«

Pričakoval je običajnih reči: pijače, cigarete, prošnje za pismo...

Toda Rocky je dejal:

»Dajte tem žalostnim angelom varuhom tistih nekaj dolarjev, kar mi jih je še ostalo in jim zapovejte, naj igrajo z menoj kakke pol ure karte. Dolgčas mi je.«

Ravnatelj ga je čudno pogledal, toda izpolnil mu je željo. Ko je še hotel spregovoriti nekaj spodbudnih besedi, ga je Rocky ustavil:

»Če ste tako prijazni, bi vas nekaj vprašal.«

»Kaj?«

»Ali veste, koliko je bila zadnja nogometna tekma med našim klubom in onim iz Michiganu.«

Ravnatelj ni vedel.

Rocky se je zasmejal:

»No, moral bom torej iti, na da bi vedel za izid.«

Ravnatelj se zdaj ni mogel premagati in je rekel:

»Razumem vas, da ne marate kazati, če vam je kaj težko. Morda vam tudi ni. Toda morda bi bilo vseeno potrebno, da bi vas kdo obiskal...«

Besedo kdo je odgovoril tako jasno, da je Rocky takoj vedel, da misli duhovnika. Stresel je glavo, da so se mu lasji vsuli na čelo in odbili:

»Ne. — Dozdej sem hodil sam, pa bom še ta kos potle.«

Obrnil se je od ravnatelja k čuvajem in dejal:

»Dajte karte, da jih zmešam.«

In vrgli so igro, kakor da so na vlaku.

Ko so bili ravno dobro zamišljeni in se jih je prijemal oženj, so se odprla vrata.

Ježno so se ozrli tja, kdo jih moti ob tako neprijetnem času.

Na pragu je stal oče Jerry in z naglim očesom pregledal čudni prizor, kako na smrt obsojeni igra karte s čuvaji.

Pretreslo ga je, toda zatajil se je in se nasmehnil, rekoč:

»Kako gre?«

»Preden so mu odgovorili, je pri-

tekel za njim ravnatelj in ga potegnil na hodnik:

»Nič ne boste opravili.«

Jerry je zmignil z rameni:

»Kaj veste! La reč ne gre po paragrafi...«

Ravnatelj je odgovoril:

»Takega zakrknjenega človeka še nisem imel v hiši. Karte igra, namesto da bi mislil na...«

Še preden je nehal, ga je duhovnik ustavil:

»Kaj naj pa počne? Nekaj mora delati vendar! Ali ste že morda kdaj poskusili, kako so te ure dolge?«

Ravnatelj na to ni vedel odgovora.

Zdelo se mu je pa, da duhovnik ni manj čuden od razbojnika.

Ko se je Jerry spet vrnil v celico, je bil Rocky sam. Čuvaji so bili izginili. Karte so ležale raztresene na mizi.

»No, tako se me pa ni bilo treba ustrašiti!«

Od tu in tam

Notranji minister in ban hrvaški sta predpisala pravilnika za bivanje tistih oseb, ki bodo po določilih zakona za javno varnost, odnosno po določilih banske naredbe internirane. Pravilnik določa, da bo prvostopna krajevna policijska oblast ali okrajno glavarstvo določevalo takim osebam kraj za bivanje in bo obenem odredilo vse potrebne ukrepe za stanovanje in gibanje interniranih. Prisilno bivališče se bo odredilo vsem takim, ki bi s svojim delom povzročali vznemirjenje, ki bi škodovalo javnemu redu, ali pa bi ne odgovarjalo nevtralnemu stališču, katerega se naša država v sedanji vojni strogo drži.

Hrvaška telovadna organizacija »Hrvatski junake« je priredila prvi tečaj za svoje člane v Zagrebu. Otvorili je prisotnovali tudi glavni tajnik HSS, dr. Juraj Krnjević, ki je zbrane mladence pozdravil kot zastopnike hrvaške mladine, ki hoče ostati zvesta svojemu narodu in vzorom svojih dedov ter se hoče obvarovati pred idejami, ki so hrvaškemu narodu tuje. Organizacija »Hrvatski junake« obstoja že nekaj let. Med glavnimi organizacijami je bil znani dr. Ivo Protulipac. Organizacija hoče doseči, da bi se razširila po vsem ozemlju banovine Hrvaške, vendar pa je na Hrvaškem mnogo takih, ki bi radi videli, da bi se obnovila nekdanja telovadna hrvaška organizacija »Hrvatski Sokole«, katere je bila razpuščena leta 1921. Dr. Maček glede tega vprašanja ni zavzel nobenega odločilnega sklepa, vendar pa je bil iz njegovih izjav in sedaj iz izjave dr. Krnjevića, videti, da vodstvo hrvaškega gibanja odločno podpira »Hrvatskega junake«.

Odbor v ministrstvu za trgovino in industrijo, ki ima nalogo nadzorovati delovanje domačih industrijskih krtelov, zlasti pa njihove cene, se je na zadnji seji bavil z več kartelskimi ceniki, med njimi tudi s cenikom kartela tovarna za umetna gnojila. Komisija je ugotovila, da je ta kartel v zadnjem času precej povišal cene svojim proizvodom in da bi bila vsekakor na mestu preiskava, če so dejanske potrebe opravile povišanje cen umetnih gnojil. Obenem je odbor sklenil zaenkrat trgovinskega ministra in bana hrvaškega, da se čimprej zaključijo preiskave proti cementnemu kartelu.

Zveza nabavljalnih zadrug je poslala k socialnemu ministru dr. Budisavljeviću posebno odposlanstvo, ki je ministru razložilo težko stanje potrošnikov sprčo naglega podraževanja cen živilom. S posebnimi tablicami je odposlanstvo dokazovalo, da so se nekatere življenjske potrebščine podražile od 30 do 100%. Zveza nabavljalnih zadrug predlaga, da bi se po eni strani izdala uredba za odmero najvišjih cen živilom, po drugi strani pa naj bi ravnateljstvo za prehrano dalo Zvezi nabavljalnih zadrug na razpolago nekaj sredstev, da bi Zveza nakupila rezervna živila in na tak način zaježila podraževanje življenjskih potrebščin, kar gre večinoma na račun brezvestne špekulacije. Minister je delegaciji obljubil, da bo predloge preučil in po stvarnih potrebah potrebnou ukrenil.

Več rednih prog je ukinila »Jadranska plovišča« na naši obali. Družbi je namreč zmanjkalo premoga, ki so ga ladje uporabljale. Delno so dovale ladje premog iz premogovnika Monte Promina v Dalmaciji, delno pa od pošiljk tuje premoga, ki je večidel prihajal po morskimi poti v našo državo. Lani je šlo na primer skozi jadranska pristanišča 75% uvoženega premoga, zlasti premog iz Nemčije, Poljske in Anglije. Zaradi vojne in blokade pa dovaža Nemčija premog po Donavi ali po železnici, vendar pa železnica nima na razpolago zadosti vagonov, da bi dostavljala potrebne količine premoga za ladje. Zaradi tega menijo lastniki ladjarskih družb, da bi bilo treba povečati uvoz premoga iz Anglije, kajti po morskimi poti preplavljeni premog je mnogo cenejši kakor pa oni po kopenski poti. Če ne bo pravočasno preskrbljeno za premog, se bodo ladjarske družbe v Dalmaciji morale spomladati boriti z velikimi težavami.

Tri leta je dobila pred sodiščem v Čačku žena, ki je ubila svojega moža zaradi njegovega nečloveškega ravnanja z otroki in z njo. Gvozdenja Majstrovic iz vasi Milatovci je preživela dosti težkih dni ob svojem surovem možu. Mož je zamenjal svojo družino in pri vsaki priliki pretepel otroke in ženo. V ženi je nazadnje vzklopela jeza in sklenila je narediti neznanemu življenju konec. Ko je mož zaspal, ga je s sekuro pobila do smrti, nato pa mu odsekala glavo. Pred sodiščem je priznala, da se je za zločin odločila po zrelem preudarku. Vse priče so potrdile, da je mož zverinsko ravnal z njo in z otroki. Zaradi tega je sodišče odmerilo le tri leta zaoznanja, čeprav je državni tožilec zahteval smrtno kazen, ali vsaj dosmrtno ječo.

Hud mraz in kot posledica led je ustavil vso plovo na Donavi, Savi, Dravi in Tisi. Na Donavi je ustavljena tudi vsa mednarodna plova. Večina ladij in šlepov je odplulo pravočasno v prezimovališča, nekaj pa jih je led zalotil med plovo. Tako se je znašlo sredi ledu okrog 60 nemških ladij in šlepov, ki so bili delno na povratku v Nemčijo polni tovara, ali pa so pluli po tovor. Vse te ladje so se morale zateči v jugoslovanska prezimovališča in bodo ostala po vsej verjetnosti pri nas toliko časa, dokler ne bo spet plova kolikor toliko mogoča. Verjetno je, da bo Nemčija poslala po Donavi več takih ladij, ki bodo skozi led pripravile pot tistim ladjam, ki so s tovari že založene in jim preti nevarnost, da se blago pokvari.

Angleška kontrola na morju je sedaj že bolj eksplzivna. Ko je jugoslovanska ladja »Vardar« plula iz Krete v Split, jo je ustavila angleška bojna ladja in poslala s čolnom na ladjo posadko, ki je pregledala tovor. »Vardar« je vozil nekaj premoga za Buenos Aires in nekaj tolenih rožičev v Italijo. Pregled na ladji je bil kratek in je ladja »Vardar« takoj nato nadaljevala svojo pot. Ladja je bila od začetka vojne že dvakrat preiskana od strani Angležev.

Za ojačitev zagrebške radijske postaje, ki je najsihibkejša v naši državi, se potegujejo Hrvatje. Čim bo Glavna kontrola odobrila nakup, bo pošto ravnateljstvo v Zagrebu prevzelo postajo in jo bo pozneje predalo banski oblasti. Merojajni krogi so bili pa že sklenili, da bodo postajo ojačili na 12 kw, da jo bo mogoče slišati tudi izven Zagreba. Če se bo ta načrt izpeljal, potem bo zagrebška postaja najmočnejša v državi.

V lokomotivo na postaji blizu Slavanskega Broda se je zaletel tovorni vlak. Trčenje je bilo silno in je sunek vrzel 30 praznih vagonov tovnega vlaka s tira, da so del proge popolnoma zaprli. Pri tej nesreči je bil izkupil sprevodnik, ki si je polomil roke in dobil težje poškodbe po telesu. Komu je treba pripisati krivdo, pa še ni ugotovljeno. K sreči promet ni bil preveč oviran, ker so vsi vlaki vozili potem po enem tiru.

Ogromne množine vode zlite nad Ljubljano

Suha in mokra leta - Lani 1.490.8 mm dežja

Ljubljana, 5. januarja

Vremenarji zbirajo različne podatke za vremensko bilanco, ki naj bi nam pokazala, kakšno je bilo lansko leto v pogledu vremenskih prilik in pojavov. Splošno je dejstvo, da Barjani lani, kakor predlanskim, niso doživljali hujših povodenskih katastrof. Tudi ostale pokrajine Slovenije ne morejo potožiti o kakih večjih vremenskih katastrofah, razen nekaterih krajev na Dolenjskem in Stajerskem, deloma tudi na Notranjskem.

Meteorološki zavod v Ljubljani je sedaj sestavil splošen pregled vremenskih razmer v Ljubljani in Sloveniji za 20 let nazaj. Statistika odn. podatki o padavinah v teh letih so poučni in zanimivi. Iz teh podatkov je očito, katera leta so bila najmokrejša in katera najsuhejša. V 20 letih so se zile nad Ljubljano in okolico ogromne množine vode, ki bi tvorile velikansko jezero z globino nad 32 m. V teh 20 letih je bilo zaznamovanih za mesto Ljubljano in bližnje okolice 32.480.8 mm padavin. Kakšne ogromne množine vode nad predstavlja ta številka? V hektolitrih izraženo, bi predstavljala ta številka za površje 80 kvadratnih kilometrov 259.846 milijonov in 400.000 hl vode.

V razdobju 20 let so bila najbolj suha leta: 1920 s padavino 850 mm in leto 1921 s padavino 931 mm. Letni padavinski povprečnik, ki je za Ljubljano preračunan na 1.470 mm, ni doseglo leto 1928 s padavino 1.399 mm, tako tudi leto 1932 s padavino 1.300.5 mm. Tudi leto 1938 je bilo v vsakem pogledu suhejše, ko lansko, kajti zaznamovanih je bilo le 1.174.1 mm padavin. To leto smo imeli 138 deževnih dni.

Lansko leto je bilo neke mesece zelo mokro,

druge mesece pa prav ravno na dežju v času, ko bi polja potrebovala primerno mokroto. Lani je bilo 137 deževnih dni s padavinami 1.480.8 mm. Podajamo na tem mestu mesečni pregled padavin, v oklepajih pa za leto 1938. Posamezni meseci so zaznamovali:

Januar 20 dni s padavinami 161.9 mm (8 dni 78.2 mm); februar 5 dni 28.7 mm (5 dni 18 mm); marec 8 dni 47.5 mm (4 dni 30.4 mm); april 7 dni 23.6 mm (13 dni 120.9 mm); maj 23 dni 274.9 mm (16 dni 140.6 mm); junij 15 dni 191.1 mm (9 dni 27.5 mm); julij 9 dni 68.4 (15 dni 119.7 mm); avgust 12 dni 30.9 mm (19 dni 149.1 mm); september 13 dni 115.5 mm (9 dni 64.1 mm); oktober 22 dni 333 mm (15 dni 181.7 mm); november 8 dni 70.9 mm (9 dni 67.3 mm); december 15 dni 139.4 mm (16 dni 76.6 mm).

Zgoraj smo že navedli najsuhejša leta in najmokrejša! Rekordno leto glede padavin je bilo leto 1937, ko je padlo 2.375.7 mm padavin. Na drugem mestu je leto 1933 z 2003.3 mm padavin. Hudi nalivi in katastrofe so se vrstile leta 1936, ki je zaznamovalo 1.833.3 mm padavin. To leto je zlasti mnogo trpel Polhov gradec in slobi kraji okoli Horjula in Dobrove. Na Viču je jeseni Glinščica poplavila pri mostu državno cesto. Tudi leta 1922, 1923 in 1925 so bila močno deževna.

Temperaturne prilike so bile lani nenavadne. Najhujši mraz smo imeli lani 8. januarja z -14°, najvišjo toplino pa 22. julija s 35.6° Celzija. — September je bil kaj muhast in vihrav. Lani dne 1. septembra smo imeli že 31.8°C vročine, konec septembra pa je živo srebro že zdrknilo pod ničlo in smo imeli -0.8°C mraza. Prvi hud mraz je pritisnil 23. decembra in je bilo ta dan mraza -19.4°C.

Ljudje umirajo - ker primanjkuje bencina...

Križev pot moža, ki je prosil za življenje svoje žene

Maribor, 4. januarja.

Na oblasti v Mariboru je prišlo iz Cvetkovec pri Ormožu sporočilo, ki pripoveduje o tragičnem smrtnem primeru mlade žene, ki je postala žrtev — pomanjkanja bencina.

Jakob Rižnar, ki ima v Cvetkoveh majhno posetje in kočo, je pripovedoval orožniški patrulji, ki je na svojem obhodu prišla v to vas, naslednjo žalostno zgodbo:

Imel je mlado ženo, ki je bila na porodu. Sredi noči, okrog 2 je prišla njena ura ter je poklical babico, ki pa je ugotovila, da je nastopilo med porodom nevarno krvavenje, pri katerem lahko pomaga bolnici samo zdravnik. Rižnar se je ob 3 jutraj napotil v Ormož po zdravnika. Prišel je tja ob 4 jutraj. V Ormožu imajo tri zdravnike, pri vsakem je trkal in zvonil, toda pri vsakem je dobil isti odgovor: zdravnik bi že prišel, pa nima bencina za svoj avtomobil ter zaradi

tega ne more priti. Naposled so ga zdravniki napotili k banovinskemu zdravniku pri Sv. Marjeti na Ptujskem polju, kamor so Cvetkovec v zdravstvenem oziru pristojni. Rižnar se je podal tja, pa je od zdravnika izvedel, da je bolan in da ne more iz postelje. Nato se je napotil nazaj v Ormož ter je spet obšel vse tri zdravnike. Nazadnje je le preprosil enega, da mu je obljubil, da pride. Res je zdravnik prišel v Cvetkovec ob 9 dopoldne. Pomoč, ki jo je nudil porodnici pa je bila zastoj. Izbubila je že toliko krvi, da je ob pol 11 dopoldne umrla.

Dgodek, ki je vzbudil v okolici Ormoža precej razburjenja, je res značilen. Prišli smo že tako daleč, da so človeška življenja odvisna od — bencina. Zdravniški poklic je kakor poklic duhovnika. Ne vpraša za uro, ne za vreme, ne za daljavo in ne za prevozno sredstvo, edini cilj mu je — čimprej nuditi ogroženemu življenju pomoč. Tudi na to se dostikrat pozablja.

Karla Bulovčeva razstavlja

Razstava Karle Bulovčeve je gotovo dogodek, ki ga bo naše umetnost ljubce občinstvo vedelo najbolje oceniti. Dogodek zato, ker Bulovčeva večje kolekcije svojih del ni razstavljala že več kot deset let v Ljubljani. Važno pa je vsekakor tudi to, da je medtem živela daljšo dobo v Parizu, Londonu in v Pragi, kjer je tudi razstavljala. Vsaka njenih razstav v teh inozemskih kulturnih središčih je značilo dogodek ne samo za njo, marveč tudi za aredino, kjer je razstavljala. Da to niso prazne besede, naj zadošča nekaj izjav inozemske kritike o njenih delih.

Predvsem je vredno reproducirati sodbo uglednega praškega kritika dr. Rudolfa Fuchsa o umetniški risarski kompoziciji »Dekle s papigami«. »Med deli Slovenke Bulovčeve je koncepcija čeznaravno velikega kartona, ki predstavlja dekle s papigami. To delo je podano s tako kljubovalnostjo volje v postavi in gesti, kakor da se trga človek med nebom in peklo, da razodene vse trpljenje in grozo življenja.«

Obenem s tem delom bo razstavljen med drugimi tudi Bulovčev načrt za Cankarjev spomenik. O teh delih je zelo izčrpno pisal zagrebški kritik Romeo Bučar v »Zagr. Tagblattu« sledenče:

»Cankar je predstavljen sedeč, z obema rokama se oklepa čeznaravno velike knjige in gleda v daljavo. Ustne, brke, nos, oči, obrvi, lobanja ter mogočna drža ramen, rok in prstov, knjiga in njen pomen v prostoru, forma in živčna obdelava prekrizanih nog (vsak utrip je živ) vse to je le izraz pesniške moči, visoka pesem o pesniku. In kot je tu predstavljena duhovnost, tako v kartonu »Dekle s papigami« telesnost. In spet služi vse, forma in drža telesa, smehljaj in predvsem kot živ simbol obvede papigi na ramenu in na roki, zapeljavanju, kot mističnemu doživljanju stvarjalne življenjske moči in neizbežne usode. Ker je v svetu duhovnosti ženski princip oplajajoč, moški pa porajajoč, vidimo v skici za Cankarjev spomenik upodobljeno sledenjo. V kartonu pa je nujno upodobljen prvi, saj je v svetu telesnosti ženski princip — porajajoč.«

Poleg teh del bo na razstavi predvsem zastopana umetnost Bulovčeve iz zadnjih let, zato naj nihče, ki je resničen ljubitelj naše umetnosti, ne zamudi te razstave. Otvoritev bo na praznik, 6. t. m. ob 11. Ob tej priliki bo o umetniški poti Bulovčeve govoril njen mož dramatik Ivan Mrak. Občinstvo opozarjamo, da se za otvoritev ni pošiljalo posebnih vabil in je pristopna vskamur.

Opozarjamo vse ljubitelje likovne umetnosti, da se za otvoritev razstave Karle Bulovčeve 6. t. m. ne bo razpošiljalo posebnih vabil. Otvoritev bo ob 11 z govorom dramatika Ivana Mraka. Ker je razstavi termin zelo kratek, naj si ogleda vsakdo razstavo čim prej.

Ribič ujel v Dravi - pošto vrečo

Maribor, 4. januarja.

Včeraj se je pripetil ob Dravi čuden slučaj, ki je povzročil na Pristanu pravo senzacijo. Drava je sedaj daleč v tok zaledenela, ob bregu pa so si ribiči napravili luknje, skozi katere vtikajo svoje trnje ter love ribe, ki si iščejo zavetja v tolmunih tik ob obrežju. Pri taki luknji je lovil ribe danes popoldne neki ribič, ki je naenkrat opazil pod ledom v vodi čudno reč. S trnkom in palico je spravil to stvar bližje ter je izvilkel iz vode najprej eno, potem pa še drugo vrečo. Pri pobližnjem ogledu se je izkazalo, da je spravil iz vode dve poštni vreči. Obvestil je o svoji najdbi policijo, ki je potem ugotovila, da sta vreči prerezani in da se nahajajo v obeh samo neke prazne kuverte in fotografije, vse ostalo pa so neznanci pobrali iz njih ter ju potem vrgli v Dravo. O tej zanimivi zadevi se sedaj vrši preiskava.

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer	sko stanje	Temperatura v °C	Relativna vlažnost v %	Uhlaznost v m	Veter (smernost)	Padavine (mm)	Pada-vine vrsta
Ljubljana	762.5	0.0	-4	90	10	S ₁	4.0	sneg
Maribor	762.8	-0.4	-10	90	10	0	—	—
Zagreb	761	-1.0	-15	80	10	NE ₂	—	—
Belgrad	763.4	-1.0	-15	80	10	0	—	—
Sarajevo	765.0	1.0	-20	90	10	—	—	—
Viš	760.7	4.0	10	90	10	SE ₂	—	—
Split	762.0	4.0	10	70	10	E ₂	—	—
Kumob	752.4	6.0	30	70	10	E ₂	—	—
Rab	760.0	5.0	-10	90	10	NE ₂	—	—
Ubonovni	762.1	4.0	10	80	10	NE ₂	—	—

Vremenska napoved: Večina oblačno, zmer-no mrzlo vreme. Ponekod bo v naslednjih nekoliko snežilo. — Najnižja toplota zraka na letališču — 5.2 stopinj Celzija.

Koledar

Danes, petek, 5. januarja: Telesfor, muč.
Sobota, 6. januarja: Razglasjanje Gospodovo, Sveti Trije Kralji.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; mr. Ramor, Miklošičeva c. 20; mr. Murmayer, Sv. Petra c. 78.

Mestno zdravniško dežurno službo bo opravljal v petek ob 8. ure zvečer do nedelje do 8. ure jutraj mestni zdravnik dr. Debelak Gvido, Tyrševa cesta št. 62, telefon št. 27-29. Od nedelje ob 8. ure jutraj do ponedeljka do 8. ure jutraj pa mestni zdravnik dr. Logar Ivan, Kneževa ul. 34, telefon št. 41-52.

Gostilna Martinc Zg. Šiška, Jutri in v nedeljo prijetna zabava! Samo prvovredna vina! Pečeni purani in druge specialitete!

Opozarjamo na prihodnji klavirski koncert, ki bo v ponedeljek, dne 8. t. m. V letošnji koncertni sezoni smo slišali že dva znamenita pianista, in sicer Friedmana in mladega Rusa Magalova. V ponedeljek bo koncertirala italijanska pianistka Pina Pitini in nam bo zaigrala dela, ki so jih napisali skladatelji: Bach, Durante, Galoppi, Scarlatti, Bams, Petraschi, Nardio, Debussy in Chopin. Koncert bo v mali filharmonični dvorani. Predprodaja vstopnic v Knjižarni Glaebene Matice. Prav tam se bodo tudi podobni spored.

Občni zbor Društva stanovanjskih najemnikov v Ljubljani bo dne 20. januarja ob pol 19 v prostorih JUJ v frančiškanski ulici 6 v Ljubljani z običajnim dnevnim redom.

»Prva legija« na odru Rokodelskega doma. Opozarjamo, da bo Rokodelski oder ponovno uprizoril igro »Prva legija«, ki je imela novega leta dan popoln uspeh. Igra se bo vršila v nedeljo, dne 7. januarja točno ob pol osmih zvečer. Prosimo, da bi si občinstvo oskrbelo vstopnice že v predprodaji, ki bo v nedeljo od 10 do 12 dopoldne v Rokodelskem domu, Komenskega ulica 12.

Cenjeno občinstvo ponovno opozarjamo na nocojšnjo dobrodelno prireditve, ki bo v vseh prostorih na Taboru. Dobiček te prireditve gre v sklad za podporo polic. nameščencev in upokojenec. Za časa prireditve je postajališče tramvaja na vogalu Vrhovčeve in Jegličeve ulice. Vsi najljubše vabilen!

Drama »Plavž« je delo pisatelja Franceta Klirnara z Jenecem Prikazuje borbo slovenskega kmeta proti tujci, ki se nasei v mirni vasi. Na svojo stran dobi tujec s podkupovanjem in zvijačo celo areno, samo trdni kmet Celinar se ne poda... To odlično delo boste videli na praznik sv. Treh kraljev, dne 6. t. m. ob 8 zvečer v frančiškanski dvorani v Ljubljani. Gostovala bo igrala družina Prosvetnega društva iz Stare Loke pri Škofji Loki. Ker je zanimanje za Staročlane veliko si preskrbite vstopnice v predprodaji v trgovini Stiličgij, Frančiškanska ulica.

Ljubljanski gledališče

Drama. Začetek ob 20.

Petek, 5. januarja ob 15: »Antigona«. Ljudska predstava po globoko znanih cenah od 16 din navzdol.

Sobota, 6. jan. ob 15: »Peterčkove poslednje sanje«. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol. — Ob 20: »Kupčija s smrtjo«. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol.

Nedelja, 7. jan. ob 15: »Neopravičena ura«. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol. — Ob 20: »Tri komedije«. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol.

Opera. Začetek ob 20.

Petek, 5. januarja: »Frasquita«. Izven. Gostuje Zlata Gjurgienac.

Sobota, 6. jan. ob 15: »Sv. Anton, vseh ljubljenskih patronov«. Izven. Znižane cene. — Ob 20: »Gorenjski slavček«. Izven. Znižane cene. Nedelja, 7. jan. ob 15: »Pri belem konjičku«. Izven. Znižane cene. — Ob 20: »Figarova svatba«. Izven. Znižane cene.

Mariborsko gledališče

Petek, 5. januarja ob 20: »Vse za šalo«. Znižane cene.

Sobota, 6. januarja ob 15: »Konto X«. Ob 20: »Zaroka na Jadranu«.

Nedelja, 7. januarja ob 15: »Vse za šalo«. Znižane cene. Ob 20: »Via Mala«. Znižane cene.

40.000.000 dinarjev

reci: štirideset milijonov je že izplačala

LJUDSKA SAMOPOMOČ

zavarovalna zadruga

z omejenim jamstvom

v Mariboru.

v lastni palači.

zavaruje osebe

obeh spolov od 1000 do 20.000 dinarjev

1. za dosmrtno zavarovanje v starosti od 16 do 80 let. Polna zavarovalna vsota se izplača v slučaju smrti po dovršeni karentni dobi ali z dovršenim 85. letom.

2. za dosmrtno zavarovanje s skrajšanim plačevanjem na 10, 15, 20 in 25 let v starosti od 16 do 65 let. Zavarovalna vsota se izplača ob

smrti zavarovanca ali z dovršenim 75. letom.

3. za doživetje in smrt v starosti od 16 do 60 let na 10, 15, 20, 25, 30, 35 in 40 let. Zavarovalna se izplača ob smrti zavarovanca oziroma po poteku dogovorjenih let.

4. za doto od 1. do 16. leta in se zavarovalnina izplača z dovršenim 21. letom.

Do sedaj izplačala na zavarovalninah nad 40 milijonov. — Rezervni fond znaša nad 7 milijonov Din. —

Zahtevajte brezplačno in brezplačno prospekt! — Sprejemamo zastopnike!

Beli šport v slovenskih planinah

Minuli so časi, ko so gorjani prebivalcem ravnine veljali za bedake, za omejeence in nazadnjake

Zdavnica so že minili časi, ko so ljudje v ravnini še razglašali gorski svet za oduren, nedostopen in nezanimiv, zdavnica se je že razveljavila in osramotila stara rimska oznaka »foeditas Alpium« — odurnost, grdota Alp. Minuli so časi, ko so gorjani prebivalcem ravnine veljali za bedake, za omejeence, za nazadnjake. Preteklo stoletje nam je pripravi steze splošno ljudskemu zanimanju, tisti, ki jih je v gore samote prignala njihova rado-vedna, novegažljiva priroda. Ti, sprva redki običajci so v gorah odkrili popolnoma nov svet, dotlej neznane lepote so jih navdušile in v do neba segajočih skalnih ekklad, ki sta jih na višinah pokrivala sneg in led, niso gledali odurnosti, ampak močnost, ki je ni možno opisati z nobenim peresom, temveč jo je treba videti. Navdušeni nad lepoto goreke pokrajine so postali njeni vneti glasniki, ki so porabili vsako priliko, da so navdušili zanje tudi druge, in kadar je le naneslo, tudi druge povedli s seboj v goreko kraljestvo.

Vedno širši je postajal krog

tistih, ki so slavili lepoto gora in komaj čakali prilike, da bi epet pršli v goreko pokrajino, epet stopili na snežna temena, se epet uspejajo po strmih skalah in čutili veselje ob svoji podjetnosti. Kmalu se je razvil poseben šport, alpinizem, čigar utemeljitelji so bili Angleži, ki so leto za letom prihajali v Evropeke Alpe ter osvajali po drznih, nevarnih vsponih najvišje evropske vršace. Za Angleže so pritekali drugi narodi, sprva predvsem domačini, ki prej niso — razen nekaterih izjem, dejali bi skoraj čudakov — čutili prave potrebe, da bi iz dolin ali iz dostopnejših bregov šli v neznano višavo. V mirnem meščanskem življenju se je marsikomu podjetnejšemu zahotelo dejati, ki bi združevala s posebnostjo pokrajine, v kateri bi bila izvajana tudi svojevrsnost v težavnosti in predrznosti Goreske pokrajine jim je razodevala kos sveta, ki je

zen kopne ekale. Pa vendar so bile tudi te Alpe skrajno pozimi še malo obiskovane. Šele pozneje, ko se je alpinist odločil za imenitno pomagalo, smuč, se je zimska alpinistika močnejše razvila tudi v Osrednjih Alpah.

Drugič sta poleti sneg in led ekoraj domala izginila. Alpinisti so se morali zadovoljiti s plezanjem v kopni skali ali pa so se podajali v Osrednje Alpe in tuja počenja. Šele dokaj pozno so drzni možje začeli poskušati z usponi po tistih stenah, po katerih so bili že poleti opravili prve vspone. Tako se je zgodilo, da je bilo le kaj drznih zimskih vsponov po stenah, ki so poleti docela kopne izvedeni že ob koncu prejšnjega stoletja. Po pomembnosti so se ti usponi stopnjevali iz leta v leto prav do pretekle svetovne vojne.

Po svetovni vojni tudi za plezalce nova doba

Tudi pri nas v Sloveniji je že bilo pred vojno nekaj pogumnih mož, ki so obiskali nekatere naše znamenitejšie vrhove ob zimskem času, vendar pa o kakšnih zimskih vsponih po stenah takrat še ne moremo govoriti. Prav kmalu po svetovni vojni pa je tudi tu začela nova doba. Mladi podjetni slovenski plezalci, ki so v nekaj zaporednih poletnih sezonah opravili v kopni skali odlično delo, so se lotili prav kmalu nove težavne naloge. Lotili so se nekimi smeri, ki so jih bili preplezali že poleti v zimskih razmerah. Ti, prvi, so bili nalogam, ki so si jih bili zastavili, povsem kos, saj so se ravnali po pravilu, da je treba izbirati pametno in da napredek prinese čas in izkušnja. Po njihovih sledih je krenila mlajša garda, ki se je neustrašeno lotila še povsem velikih zimskih problemov — in to večinoma s popolnim uspehom. Večinoma — moramo reči zato, ker so dosti nestanovitne snežne in klimatične razmere v nižjih gorovjih — kakor

čarji so na ta način pršli lažje do sten — in kaj kmalu jih je izvabila vanje poskušati vsaj — neugnana podjetnost. Krog teh drznih ljudi je seveda ostal omejen — večina se je zadovoljila rajši kar z imenitnimi, sijajnimi užitki, ki jih nudi smučanje v gorski prirodi, po belih strminah in poljanah, v bajni okolici, pod nebom, ki je res sinje kakor ribje oko in pod soncem, ki iz bele snežne odeje izvabja tisočerm kristalom demantne odevce.

Preživel boš urice, ki bodo svetile v puščobo ravninskega življenja...

V ravnini so snežne razmere prav nestalne; že nekaj dni sem kar noče biti dovolj snega. Prejane čas so zato široke ljudske množice ostajale doma, saj je bilo doma smučskih terišč več ko dovolj. V zadnjih zimah pa so smučarji morali odhajati iz domačih krajev, ki imajo premalo snega, ven, v gorsko prirodo. Podjetni zasebniki deloma, še v večji meri pa društva in organizacije, so te čase ob najlepših gorskih smučskih pozidale nekaj pripravnih, imenitno urejenih smučskih domov. Ti domovi so

polni zlasti ob prostih dneh odlično pa so zaseleni tudi eicer, ob delavnih, posebno če je vreme in če so snežne razmere dobre. V Julijskih Alpah je nešteto odličnih smučišč, ki so znana vseh jugoslovanski javnosti in ki so deležna obiska iz vseh krajev naše države. Prav tako pa so priljubljena tudi smučišča v Karavankah in Kamniških Alpah. Po kočah, ki so pretežno last SPD, vlada imenitno razpoloženje, za kar v nemajhnih meri skrbi natančna in pazljiva postrežba — pa seveda tudi prijetna družba, ki je po teh kočah nikdar ne zmanjka. Kdor se hoče pozimi pošteno razmikat, se naučiti sijajnega, zdravega planinskega zraka, preživeti urice, ki mu bodo pozneje svetile v puščobo ravninskega življenja in v skrbi polne dneve — ta naj le stopi zdaj, v zimskem času, v Slovenijo in se odpravi na slovenske planine, v zimskošportne postojanke in na višinska smučišča! Tudi na velike višine dostopi niso težavni ob tem času, saj zlo-nejšim in udobja vajenim pomagajo do cilja prijazni vodniki in nosači. Kdor bo v slovenskih planinah preživel nekaj zimskih, smučskih dni, ta se bo vračal s težkim srcem in s trdnim sklepom, da bo ob prvi priliki epet pohitel nanje!

bil še rešen in obvarovan pred treznim pustim dnem napredka in civilizacije, se ohranil v prvotni, pravični lepoti in nedotaknjenosti — dejanje, vepenjanje po prepadnih pečeh, delo ki je zahtevalo čelega močaka, katerega smrtna nevarnost ni mogla oplasti, pa pustolovščina, kakor so jo doživljali vitezi iz pravljic. Boj s steno, z njenimi tišočetimi zahrbtnostmi, skrivnostmi in nevarnostmi, jim ni bil videti nič manj romantičen, mikaven in pogumen, kakor boj pravičnih viteзов z zmagi in okrutnimi velikani. Široke duše so imeli in v srcih mnogo prostora ti možje, ki so z jasnimi očmi in čeli z neomajno voljo zmagovali stene in odhajali pretreseni nad veličino sveta, v katerem so se mudili — z željo, da bi se čimprej vrnili. Čeprav je bilo njihovo početje v skalah in prvi vrsti fizičnega značaja, in njihovo ravnanje z vrvo, njihovo vepenjanje po strminah skoraj znanstveno natančno in premišljeno, so bili vendarle nagibi in povodi, ki so jih k temu početju priganjali, v najvišji meri romantični. Ni pa jim bilo dovolj, da bi samo mirno uživali ob svojevrsnosti pokrajine, ki se toliko loči od ravnine, ne, v tej pokrajini so se hoteli udeleževati tudi dejanske in to na način, ki je tej svojevrsnosti odgovarjal.

V Osrednjih Alpah so morali alpinisti že poleti zmagovati prepeade ledu in strma snežišča ra-

so to n. pr. naše Alpe — pogosto onemogočile izvedbo nameravanega uspona, kateremu bi bili udeleženci v normalnih razmerah popolnoma kos.

Neka imenitnih vzponov je bilo do današnjih dni še opravljenih — vse pa kaže, da bo razvoj šel še krasno pot, v kolikor ga seveda ne bi utegnile zavreči nestanovitne razmere v zunanem svetu, ki bi seveda mogle v mnogočem vplivati negativno tudi na podjetnost mlade alpinističnega rodu, ki zdaj šele nastopa.

Nobenega dvoma ni, da je misel na izvajanje zimskih vzponov po stenah, grebenih in razeh dobila mnogo vzpodbude v tem, da se je svojčas pozimi tako težko dostopni gorski svet, dejali bi, približal ljudem in je postal dostopen.

ko so zmagoslavno pot nastopile smuči

S smuč so začeli pozimi v osrčje gora prodirati tudi tisti, ki jih poleti prej ni bilo tja, in taki, ki o alpinizmu niso imeli pojma. Zvabil jih je beli gorski svet, ki jim je dal na svojih debelo zasneženih gojavah in planinah priliko za prelepi ljudski zimski beli šport — smučanje. Alpinisti-smu-

Prepozno je zvedela, da ima krvnika za moža

Noben, še s tako bujno domišljijo obdarjen romanopisec, ne bi mogel napisati tako neverjetne zgodbe, kakor je zgodba o Arthurju Bartholomewu, ki so mu rekli tudi »Arthur Ellis«, o velikem političnem agitatorju in kanadskemu krvniku, ki je nedavno tega umrl.

Dvajset let ni nič vedel, da je ta dobrodušni mešan iz Montreala, odlični govornik in vnet vrtnar, kanadski krvnik, in nihče od prijateljev in znancev, kakor tudi njegova žena ne, si ni znal razlagati nenadnih potovanj, ko je odhajal na ta žalostni posel.

V angleški vojski je naredil lepo življenjsko kariero in po svetovni vojni, kjer se je proslavil z mnogimi junaškimi dejanji, je iz angleške armade izstopil, ker je kanadski ministereki predsednik v Londonu prosil, naj mu dajo krvnika. Arthur je za mesto prošil in ga tudi dobil pod imenom »Arthur Ellis«. V Montrealu je kupil hišo in se oženil. Za svojo službo je dobival stalno letno plačo in njegov delokrog je bil v pokrajini Quebec, drugod pa je delal samo »zasebno«. Dnevni tisk je o usmrtnih obojencih malo pisal. Usmrtnice so izvrševali na dvorišču neke jetnišnice, kjer je bilo strogo prepovedano fotografirati. To je tudi eden vzrokov, da je mogel živeti dvojno življenje. V Montrealu ni nihče vedel, da je Arthur Bartholomew Arthur Ellis, za kar so ga povsod imeli. Celo osebje jetnišnice ni vedelo za njegovo pravo ime.

Med prostim časom, ki ga je dal Arthur Ellis Arthurju Bartholomewu, se je ta drugi Arthur zanimal za politiko in vsa vprašanja, ki spadajo v njen delokrog. Ko se je Lomer Guoin trudil, da bi postal predsednik v pokrajini Quebec, mu je pri-ekočil na pomoč Bartholomew ter mu s sijajnimi govori in lepimi potezami pomagal zlasti na predsedniški stolček. Bil je predsednik volivne komisije in tako je oboesrečeva vrv prinesla srečo.

Ellisa so po krivici imeli za sadiata, ki je obošal iz veselja in naslade. Jetniški čuvaji so pripovedovali, da je njegov obraz dobil pri obešanju trd izraz, ko je vršel obojencu okoli vratu vrv in mu izpodmaknil stolček. Bil je dobrodušen veseljak, ki je sprejel službo zato, ker je bila dobro plačana. Usmrtnice je izvrševal hitro in ročno ter je bil, kakor pravijo usmiljen, kajti strašen konec je trajal samo nekaj sekund.

Nekoč pa se mu je pri obešanju nekaj ponesrečilo in nastal je javen škandal. Časopisi so prinesli njegovo fotografijo in žena je tedaj spoznala, kaj je njen mož in po kakšnem poslu hodi z doma. Vsa nesrečna in osramočena je zapustila moža, ki so ga vsi imeli za Arthurja Bartholomewa. On se je, nesrečen in potr, vdal pijači in morliju, dokler ga niso dali v zavod. Ko je žena spoznala prepozno, da ni prav, ga je večkrat obiskala in mu lajšala dneve, ki so mu bili že šteti ter mu pela stare kanadske popevke.

Program radio Ljubljana

Petek, 5. jan.: 7. Jutranji pozdrav — 7.05 Napovedi in poročila — 7.15 Pisan venček veselih zvokov (plošče) — 12. Po naše za naše (plošče) — 13. Napovedi — 13.02 Opold. koncert Radijskega orkestra — 14. Poročila — 18. Ženska ura: Zakaj zahtevamo voliv. pravice (Angela Vode) — 18.30 Prebrano skrb (plošče) — 18.40 Francosčina (dr. St. Leben) — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.40 Objava — 19.50 Zvonjenje — 20. Z. z. nazad. politiki (dr. Al. Kuhar) — 20.30 Claudel: Marijino ožnanje, drama (dani rad. igra, družina) — 22. Napovedi, poročila — 22.15 V odhidi igra Rad. orkestra. Sobota, 6. jan.: 9. Napovedi, poročila — 9.15 Orkester P. Whitemana (plošče) — 9.45 Knobleharjevo kult. misijon. delo v osrednji Afriki (p. Stanko Dobovšek) — 10. Prenos iz Ljubljane, stolnice — 11. Pevski in orkestralni koncert. Sodelujejo: gđ. Milica Polajnarijeva, A. Jare in Radij. orkester — 12.30 Poročila, objave — 13. Napovedi — 13.02 Tamburaški orkester (vodi Karmelj) — 14. Otroška ura: M. Komar — 17. Kmet. ura: Gospodarski nasveti in tržna poročila (L. Puš) — 17.30 Stare božanske pesmi ob spremli harmonije poje sestre Stritarjeve, igra Cimermanov kvartet — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.40 Objava — 20. Masenet: Wether, II. del. (plošče) — 20.40 Akad. pevski kvintet — 21.30 Koncert Radij. orkestra — 22. Napovedi, poročila — 22.15 Za konec praznika (plošče).

Drugi programi

Petek, 5. januarja: Belgrad: 20.30 Hrističeve skladbe — 21.50 Gvedje poje — Zagreb: 20.30 Belgrad — Bratislava: 21.10 Griegov konc. — Sofija: 19.50 Opera — Angleške postaje, 20.30 Ork. konc. — Bern: 20.45 Glasbena veseloigra »Axe« pred nebo, skimi vrati — Budimpešta: 19.30 Opera — Bukarešta: 20. Simf. konc. — Stockholm-Hörby: 21.35 Offenbachove »Hoffmanove pripovedke« — Trst-Milan: 17.15 Plesna gl. — 21.10 Simf. konc. — Rim-Bar: 21. Pesmi in plesi — Sottens: 21.30 Sodobna švicarska glasba. Sobota, 6. januarja: Belgrad: 20.40 Nar. pesmi — 20.30 Božična igra — Zagreb: 20. Božične pesmi — 21. Matvoja »Božična kantata« — Bratislava: 20.30 Plesna gl. — Sofija: 20. Cankov »Koledarji« — Angleške postaje: 19.45 Ork. konc. — Bern: 20.45 Plesna gl. — Curia: »Budimpešta« — 20.30 Ork. konc. — Bukarešta: 19.15 Ork. in solisti — Stockholm-Hörby: 21.30 Wiklund. dove skladbe — Trst-Milan: 21. Opera — Rim-Bar: 21. Simf. konc. — Sottens: 21.30 Zborovsk. koncert.

A. G. Barrili

47

DVE BEATRICI

Ko je don Alonzo de Quintanilla videl, da je sama, se ji je približal. Prišel je prekmalu; Beatrice je imela solzne oči.

»Pogum, gospa!« ji je tiho dejal.

»Imam ga, don Alonzo!« je odvrnila in se vzravnala.

»Smehljajte se torej. Ne smejo vas videti takšno. Prijatelj Santangel ne ve o tem ničesar. In tudi drugi ne. Videti vas morajo z veselim obrazom.«

»Nikakor! To bi bilo preveč. Saj smemo žalovati ob odhodu prijatelja. Saj smo se ga tako privadili, čeprav je bil neorečen!« je pri-estavila, obrniti se k ostalim vitezom; ni je bilo eram pokazati jim svoj obokan obraz. »Mislimi smo, da se njegova usoda, če bo nikoli spremenila. In prav v tem položaju nam je bil še bolj blizu.«

»Res je, kar pravite, markiza!« je odvrnil Medina Celi. »Samo ženska more to doumeti.«

»A negotovosti izginjajo. Glejte!«

Pri teh besedah je iztegnila roko proti ladjam, ki jim je prav v tistem hipu veter začel razpenjati jadra.

Počasi so se ladje začele premikati. Markiza jih niti za hip ni izpustila izpred oči. Njena duša je bila tam, pri razpetih jadrih, kakor da bi jih hotela skupno z vetrom gnati naprej. In čemu bi jih zadrževala? Saj je don Cristoval moral za vsako ceno odpotovati. Saj je od njegovega potovanja bila odvisna njegova sreča, njegova čast in njegova elava.

Maožica je molče priostvovala temu prizoru. Ladje so počasi plule proti odprtemu morju. Tam je bil veter bolj močan in začeli so se z vso naglico oddaljevati proti zahodu. »Santa Maria« je plula pred ostalimi; se oddaljevala je bilo močje spoznati po veliki beli zastavi s podobno Križanega.

Beatrice de Bovadilla je čutila, da ji pojemajo moči. Prijela je Quintanilla za roko. Zbrala je še poslednje sile, dvignila desnico v pozdrav in na glas zaklicala:

»Slava don Cristovalu Colónu, velikemu admiralu Oceanu!«

IL DEL.

L. poglavje.

Medtem ko se je množica na obali razhajala, so Kolumbove ladje plule s precejšnjo hitrostjo proti zahodu. Močan veter, ki se je vzdignil takoj po sončnem vzhodu, jih je gnal proti cilju, ki pa je bil še tako zelo daleč.

Kolumb se je dobro zavedal, koliko težav ga še čaka, preden dosepe do obljubljene dežele, katero je videval v svojih sanjah. Vedel je, da so ladje, katere je po tolikih težavah dobil, med najslabšimi, kar jih Španija premore. Vedel je tudi, da se je velika večina moštva vkrcala pod trenutnim vplivom Pinzonovih besed in njegove odločitve, mnogi pa so celo bili prisiljeni, da stopijo v njegovo službo. Vedel je torej, da njegovi ljudje niso zanesljivi in da jih bo strah privedel do mareskaterega dejanja, ki bi mu bilo v škodo; mogli bi se mu celo upreti. Kakšna eramota bi bila zanj, če bi se ladje vrnile že v par dneh! Nobenega upanja bi ne imel več za novo potovanje. Najboljše sredstvo, da prepreči vrnitev, se mu je zdelo to, da se ladje čim bolj oddaljijo od obale. Ni pa hotel, da bi moštvo vedelo, kako velika je ta razdalja. V knjigi, ki so jo imeli na ladiji za beleženja pota, je zapisoval vedno manjše številke; pravo razdaljo pa je zapisoval le zase. Odkar je odplul iz Palosa, ni imel nobene minute miru. Neprestano je moral skrbno paziti, kaj se godi okoli njega in kako vršijo mornarji svoje delo. Bil je pripravljen na kakršnokoli presenečenje. Česa so mornarji zmogli, so pokazali že pri odhodu, ko se je »Pinta« nenadoma odtrgala krmilo. Mislili so, da bodo že s tem preprečili odhod. On pa ni niti hotel pokazati, da ve, da so to storili nalašč. Vlel je, naj krmilo nemudoma zopet pritrdijo in odinrili so od obrežja.

Kaj ei bodo pa eadaj izmislili? Ni mu bilo treba dolgo čakati. Tretji dan po odhodu so mu sporočili, da »Pinta«, da se je zlomilo krmilo in da je nemogoče iti naprej. Kolumb se je hotel s svojo ladjo približati pokvarjeni »Pinti«, da bi ji pomagal, a morje je bilo zelo nemirno in bilo je nevarno, da obe ladji trčita.

Tedaj pa mu je zaklical Alonzo Pinzon, ki je poveljeval »Pinti«: »Bodite brez skrbi, admiral. Spravi bom te ljudi k pameti, da jih bo minila volja kvariti krmilo. Kdor bo še zinil o vrnitvi, mu razbijem glavo. Krmilo bomo sedaj za silo zvezali z vrvo in vam sledili. Zdi se mi, da bi ne bilo napačno, če se ustavimo na Kanarskih otokih, da popravimo škodo bolj temeljito.«

Admiral se je moral vdati, ker ni bilo drugega izhoda. Sklenil je, da ne bo pristal na nobenem izmed znanih otokov, a sedaj mu ni preostalo drugega. Krmilo je sicer Pinzon dal privezati, a ker je bilo morje precej viharno, uboga »Pinta« kmalu ni mogla več naprej. Vrvu vsega je začela še voda prodirati v spodnje prostore. Ostali dve ladji sta morali zmanjšati brzino, da ni ostala »Pinta« za njima.

Večina mornarjev je trdila, da so Kanarski otoki še zelo daleč in da bi bilo bolje, da se vrnejo v Palos. Veselili so se že, da se admiral temu ne bo mogel protiviti, ker je »Pinta« bila že popolnoma nerabna. Edino Alonzo Pinzon se jim je postavil po robu in odločno izjavil, da bo imel opraviti z njim, kdor se bo upiral admiralu.

Kolumb pa je še pristavil:

Zelo se motite, ako mislite, da so Kanarski otoki še daleč. Jutri, ali najpozneje pojutrišnjem jih bomo zagledali.«

Njegova napoved je bila točna. Čez dva dni so navsezgodaj uzrli obalo enega izmed otokov. A morje je bilo zelo nemirno in niso mogli pristati. Dva dni so čakali zaman. Kolumb ni hotel več izgubljati časa, naročil je Pinzonu, naj pristane in ekuša dobiti kakšno drugo ladjo. Sam je z istim namenom odplul s ostalima dvema ladjama proti drugemu otoku. Pristal je 12. avgusta in v svoje veliko veselje izvedel, da so tamkaj pravkar pričakovali neko ladjo.

Čakal je deset dni, a zaman. Ker tudi Alonzo Pinzona ni bilo od nikoder, mu je šel naproti »Pinta« se je šele en dan poprej potočilo pristati. Ladja, katero je Kolumb pričakoval, je pristala pred nekaj dnevi na tem otoku in nato odplula neznankam.

Ni torej preostalo drugega, kot da popravijo pokvarjeno ladjo, kolikor se bo pač dalo. Ker je popravljanje bilo precej dolgotrajno, je Kolumb dal v tem času popraviti in povečati jadra na »Ninjo«.

2. septembra, mesec dni po odhodu iz Palosa so vse tri ladje zopet razpele jadra in odplula proti zahodu.

Ta dan je prinesel Kolumbu veselo presenečenje. Ko je etal na polubi in nadzoroval delo mornarjev, ki so razpenjali jadra in pripravljali vse potrebno za odhod, je zaslišal da sta se dva mornarja pogovarjala v njegovi materiščini. Kako sladko čustvo ga je prevzelo ob teh zvokih! Tako daleč od domovine je torej našel dva rojaka. In prav na ladiji, ki je nosila njegovo erečo! Kako rad bi etopil k njima in ju vprašal, kdo sta. A ni se spodobilo, da bi se priče vseh spuškal z njima v pogovor. Sicer pa tudi sedaj ni bil primeren trenutek za to.